KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 8. september 2004

om den støtteordning, Italien har iværksat i form af skattefradrag i forbindelse med investeringer

(meddelt under nummer K(2004) 2638)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2005/655/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler ([1]), og

ud fra følgende bemærkninger:

I. SAGSFORLØB

(1) I april 2003 underrettede de italienske myndigheder, i overensstemmelse med traktatens artikel 88, stk. 3, Kommissionen om en støtteordning for investeringer i bestemte områder. Eftersom denne ordnings ikrafttrædelse ikke var blevet godkendt af Kommissionen på forhånd, blev den registreret som ulovlig støtte under nr. NN 53/03.

(2) De italienske myndigheder fremsendte yderligere oplysninger den 4. juli 2003. Den 17. september 2003 besluttede Kommissionen at indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter traktatens artikel 88, stk. 2, (i det følgende benævnt »beslutningen om indledning af proceduren«) og anmodede Italien om alle de oplysninger, der var nødvendige for, at den kunne vurdere foranstaltningen. Kommissionens beslutning blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]). Der fremkom ingen bemærkninger hverken fra interesserede parter eller fra Italien.

(3) Den 16. december 2003 opfordrede Kommissionen på ny Italien til at fremsende oplysninger og anførte, at Kommissionen, hvis ikke den modtog noget svar, ville vedtage et påbud om oplysninger efter artikel 10, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ([3]). Kommissionen modtog ingen oplysninger fra Italien. Ved beslutning af 22. april 2004 påbød Kommissionen Italien at fremsætte alle relevante oplysninger inden for en måned med henblik på en fuldstændig vurdering af foranstaltningen. Der fremkom ingen oplysninger fra Italien inden for den fastsatte frist.

(4) Den 26. maj 2004 bad Italien om en udsættelse på 15 arbejdsdage med henblik på at besvare påbuddet om oplysninger. Selv om Kommissionen informerede Italien om, at fristen i Kommissionens beslutning var udløbet, noterede den sig dog Italiens hensigt om at fremsende oplysninger senest den 17. juni 2004.

(5) Ved brev af 17. juni 2004 (registreret 22.6.2004) fremsendte Italien supplerende oplysninger.

II. BESKRIVELSE AF STØTTEN

(6) Retsgrundlaget for støtteordningen er artikel 94, stk. 14, i lov nr. 289 af 27.12.2002 (finanslov for 2003).

(7) Den pågældende støtteordning sigter mod at fremme investeringer i bestemte områder af Italien med henblik på regionaludvikling. Den skal løbe indtil den 31. december 2006, og de årlige bevillinger for 2003, 2004 og 2005 beløber sig til 2 mio. EUR.

([1]) EUT C 300 af 11.12.2003, s. 2.
([2]) Se fodnote 1.
([3]) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

(8) I lighed med to andre italienske regionalstøtteordninger, som Kommissionen har godkendt [4], og som den anmeldte ordning i praksis er en geografisk udvidelse af, ydes støtten i form af skattefradrag i forbindelse med investeringer i aktiver, der kan afskrives. Der ydes støtte til nettoinvesteringer beregnet som forskellen mellem 1) investeringerne i nye aktiver i en bestemt periode og 2) salg og afskrivning af samme virksomheds samlede aktiver i samme periode. Støtteintensiteten er angivet til 8 % NSÆ med et tillæg på 10 procentpoint brutto for små virksomheder og 6 procentpoint brutto for mellemstore virksomheder.

(9) Den pågældende støtteordning gælder for virksomheder i en lang række sektorer [5], som foretager investeringer i de bestemte områder af Italien, der er anført i artikel 4 i lov nr. 448 af 23.12.1998 samt i skatteministeriets cirkulære nr. 161 af 25.8.2000. Det drejer sig om følgende områder:

— provinserne Agrigento, Avellino, Bari, Benevento, Brindisi, Cagliari, Caltanissetta, Campobasso, Caserta, Catania, Catanzaro, Cosenza, Crotone Enna, Foggia, Frosinone, Isernia, Lecce, Massa, Matera, Messina, Napoli, Nuoro, Oristano, Palermo, Potenza, Reggio Calabria, Salerno, Sassari Siracusa, Taranto, Trapani, Vibo Valentia og Viterbo

— kommunerne Tivoli (Rom), Formia (Latina), Sora (Frosinone) og Cassino (Frosinone).

(10) Støtteordningen gælder ikke for hverken sektoren for fremstilling, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, transportsektoren eller stålindustrien som defineret i de multisektorale rammebestemmelser for statsstøtte til store investeringsprojekter [6]. Ordningen gælder heller ikke for kriseramte virksomheder som defineret i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder [7]. Den nærmere beskrivelse af alle de krav, som virksomhederne skal opfylde for at få adgang til den pågældende støtte, er anført i beslutningen om indledning af proceduren [8].

III. BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF PROCEDUREN

(11) I beslutningen om indledning af proceduren anså Kommissionen foranstaltningen for at udgøre statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, og udtrykte tvivl om, hvorvidt den pågældende ordning er forenelig med fællesmarkedet, da den indebærer regionalstøtte til investeringer i områder, som ikke er omfattet af de regionale undtagelser i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) og c). Den nærmere beskrivelse af årsagerne til indledningen af proceduren, som Italien ikke har anfægtet, findes i beslutningen om indledning af proceduren [9].

IV. VURDERING AF STØTTEN

1. Forekomsten af støtte

(12) Under støtteordningen ydes der skattefradrag i forbindelse med investeringer i bestemte områder, der er anført i lovgivningsmæssige og administrative bestemmelser. Kommissionen mener, at dette medfører en økonomisk fordel for visse virksomheder ved hjælp af statsmidler, og at det forvrider konkurrencevilkårene og påvirker samhandelen inden for Fællesskabet af de grunde, der er anført i beslutningen om indledning af proceduren [10].

(13) Følgelig udgør foranstaltningen statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, og er i princippet forbudt. Foranstaltningen ville kun kunne anses for forenelig med fællesmarkedet, hvis den var omfattet af en af undtagelserne i traktaten.

2. Støttens lovlighed

(14) Eftersom den foreliggende foranstaltning udgør støtte, beklager Kommissionen, at de italienske myndigheder har gennemført foranstaltningen, inden den var godkendt af Kommissionen, og dermed ikke har overholdt deres anmeldelsesforpligtelser i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3.

3. Vurdering af støttens forenelighed

(15) Den foreliggende støtteordning kan af indlysende grunde hverken være omfattet af undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, eller undtagelsesbestemmelserne i artikel 87, stk. 3, litra b) og d), som allerede angivet i beslutningen om indledning af proceduren [11]. I betragtning af at ovennævnte støtteordning vedrører fremme af investeringer med henblik på regionaludvikling og er blevet anmeldt af Italien som regionalstøtte, undersøger Kommissionen dens forenelighed med fællesmarkedet på grundlag af retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte [12].

(16) I beslutningen om indledning af proceduren gav Kommissionen udtryk for tvivl med hensyn til støtteordningens forenelighed med fællesmarkedet. Kommissionen anser nu den tvivl, som kom til udtryk på det tidspunkt, for at være begrundet. Navnlig følgende gør sig gældende:

---

[4] N 324/02 for områder, der er berettiget til støtte i kraft af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), og N 198/03 for områder, der er berettiget til støtte i kraft af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

[5] Udvindings- og fremstillingsvirksomhed, tjenesteydelser, turisme og handel, byggesektoren, produktion og distribution af elektricitet, damp og varmt vand samt forarbejdning af fiskerivarer og akvakulturprodukter.

[6] EFT C 70 af 19.3.2002, s. 8.

[7] EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

[8] Se fodnote 1.

[9] Se fodnote 1

[10] Se fodnote 1.

[11] Se fodnote 1.

[12] EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

a) Under ordningen ydes støtte til områder, som ikke kan være omfattet af undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) og c). På grundlag af regionalstøttekortet for Italien for perioden 2000-2006 ([13]) kan provinserne Campobasso, Frosinone, Isernia, Massa-Carrara og Viterbo samt kommunerne Tivoli og Formia ikke omfattes fuldt ud af ovennævnte undtagelsesbestemmelser. I disse områder kan der derfor ikke anvendes en regionalstøtteordning.

b) Ordningen foreskriver tilsyneladende også støtte i områder, som falder ind under undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) og c). I disse områder har Kommissionen ([14]) dog allerede godkendt støtteordninger, hvorunder der ydes et tilsvarende skattefradrag i forbindelse med investeringer, og som kan anvendes. Kommissionen finder det derfor muligt, at den foreliggende støtteordning først og fremmest anvendes i de områder, der er anført under litra a).

c) Støtteordningen angiver ikke klart forpligtelsen til at overholde de særlige regler i retningslinjerne for gennemgangen af statsstøtte til fiskeri og akvakultur ([15]), Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet ([16]) samt Rådets forordning (EF) nr. 2369/2002 af 20. december 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet ([17]).

(17) Kommissionen havde intet kendskab til, om der var ydet støtte på grundlag af den pågældende ordning og i hvilke områder, eftersom Italien ikke havde indgivet nogen oplysninger. Derfor påbød Kommissionen Italien at indgive oplysninger. I henhold til forordning (EF) nr. 659/1999 kan Kommissionen, hvis en medlemsstat undlader at efterkomme et påbud om oplysninger, træffe en beslutning om, at støtten er ulovlig, på grundlag af de foreliggende oplysninger.

(18) Italien besvarede ikke påbuddet inden for den frist, der var fastsat i Kommissionens beslutning. Kommissionen agter dog at tage hensyn til de oplysninger, som Italien har sendt efter fristens udløb, hvori Italien har erklæret følgende:

— Støtteordningen er endnu ikke blevet anvendt.

— Ingen virksomhed har modtaget støtte på grundlag af den pågældende ordning, da de tilsvarende administrative instrukser ikke er vedtaget, siden ordningen blev oprettet i 2002, og der er heller ikke indført den skattelovgivning, der er nødvendig for at anvende proceduren for skattefradrag.

(19) Kommissionen tager Italiens erklæring om, at ingen virksomhed har modtaget støtte på grundlag af den foreliggende ordning, til efterretning. Kommissionen noterer sig ligeledes, at lovbestemmelserne om indførelse af skattefradraget — der giver ret til skatteincitamentet uden henvisning til efterfølgende administrative instrukser — trådte i kraft den 1. januar 2003 og fortsat er gældende. Italien har hverken forpligtet sig til at ophæve støtteordningen eller tilkendegivet, at den vil blive ophævet i fremtiden. Derfor anser Kommissionen det for hensigtsmæssigt at vedtage en beslutning om den pågældende ordning.

(20) På grundlag af de foreliggende oplysninger finder statsstøtteordningen med regionalt sigte anvendelse i områder, som ikke er berettiget til regionalstøtte. Kommissionen anser ikke nævnte ordning for forenelig med fællesmarkedet på grundlag af retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte af de grunde, som er anført i betragtning 15 og 16 og forklaret nærmere i beslutningen om indledning af proceduren ([18]).

V. **KONKLUSIONER**

(21) Kommissionen konstaterer, at den pågældende foranstaltning udgør statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1. Italien har ulovligt gennemført støtten i strid med traktatens artikel 88, stk. 3. På grundlag af analyserne i betragtning 15 til 20 mener Kommissionen, at støtten er uforenelig med fællesmarkedet.

(22) Nærværende beslutning, som vedrører støtteordningen i form af skattefradrag i forbindelse med investeringer og de tilfælde, hvor den er blevet anvendt, skal gennemføres straks, og enhver uforenelig støtte, som allerede måtte være ydet, skal tilbagebetales —

([13]) Kommissionens beslutning 2002/282/EF af 20. september 2000 om den del af det italienske regionalstøttekort for tidsrummet 2000-2006, der vedrører de områder, der er støtteberettigede efter undtagelsesbestemmelsen i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c) (EFT L 105 af 20.4.2002, s. 1).

([14]) N 324/02 for de områder, der er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), og N 198/03 for de områder, der er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

([15]) EFT C 19 af 20.1.2001, s. 7.

([16]) EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 485/2005 (EUT L 81 af 30.3.2005, s. 1).

([17]) EFT L 358 af 31.12.2002, s. 49.

([18]) Se fodnote 1.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Den statsstøtteordning for skattefradrag i forbindelse med investeringer, som Italien ulovligt har gennemført i strid med traktatens artikel 88, stk. 3, er uforenelig med fællesmarkedet.

2. Italien ophæver nævnte støtteordning, for så vidt som den fortsat har virkning, og undlader fra datoen for denne beslutning at foretage yderligere udbetalinger under ordningen.

Artikel 2

Hvis der allerede er ydet støtte under den i artikel 1 nævnte ordning, træffer Italien alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at kræve støtten tilbagebetalt fra modtagerne.

Tilbagebetalingen skal ske straks og i overensstemmelse med national lovgivning, hvis denne giver mulighed for at efterkomme nærværende beslutning hurtigt og effektivt.

Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, hvor den blev udbetalt til støttemodtageren, og indtil den er blevet tilbagebetalt.

Renterne beregnes efter bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 ([19]).

Artikel 3

Inden for to måneder efter meddelelsen af denne beslutning underretter Italien Kommissionen om de skridt, der er taget for at efterkomme beslutningen, med nøjagtig angivelse af foranstaltningerne til ophævelse af den uforenelige ordning samt dokumentation for disse foranstaltninger.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. september 2004.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen

([19]) EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.